

Her får man så muligheden for at forblive i samme a-kasse og skal ikke bruge tid og kræfter på overflytninger, og vi vil give mennesker ret til selv at vælge, hvilke foreninger de vil være medlemmer af. Jeg tænker her på de såkaldte eksklusivbestemmelser.

Alle disse ting skal ses i lyset af, at mennesker skal have større indflydelse på eget liv, og i samme lys skal deltidsforslaget ses. Ønsker en lønmodtager af private grunde, det kan være, man er blevet ældre og vil forberede overgangen til pension, konen kan være blevet syg, ægtemanden kan være blevet pensionist, man vil prioritere sit liv anderledes, så skal lønmodtageren kunne foreslå sin arbejdsgiver, at han eller hun går på deltid, og er arbejdsgiveren enig, og kan det produktionsmæssigt lade sig gøre, ser vi ingen grund til, at kollektive overenskomster skal stille sig hindrende i vejen.

Kl. 20.55

Så enkelt er forslaget. Kan lønmodtageren og arbejdsgiveren blive enige om deltid, så kan det lade sig gøre. Er en af dem imod, kan det ikke lade sig gøre. Der er gensidig vetoret. Jeg tror, at de fleste mennesker kan indse fornuften i dette forslag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så går vi over til de korte bemærkninger. Hr. Bjarne Laustsen som den første, derefter hr. Jan Petersen og fru Anne-Marie Meldgaard.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

I onsdags havde vi et 4 timer langt samråd i Arbejdsmarkedsudvalget, fordi hr. Bøgsted syntes, at beskæftigelsesministeren skulle komme over og fortælle, hvilke indrømmelser hr. Bøgsted havde fået, for inde bagved gnavede en lille orm, og det var fuldt berettiget, at hr. Bøgsted indkaldte til dette samråd, og vi bakkede straks op om den forespørgsel.

På det samråd bad vi om at få talepapiret, men nu forstår jeg, hvorfor vi ikke har fået talepapiret oversendt endnu, for det var den samme tale, vi har hørt her i replikken, som vi hørte i onsdags i samrådet. Jeg troede, at ministeren ville have brugt tiden til at svare på nogle af de ting og berettigede synspunkter, som er kommet frem i debatten i dag.

Jeg er stadig væk ikke overbevist, vil jeg sige til ministeren. Jeg vil gerne have at vide, hvad det er for en ret, som det her forslag giver, som folk ikke har allerede i dag. Det er ret interessant

at vide, for ellers vil jeg vove at påstå, at forslaget er overflødigt, og at det er spild af Folketingets tid, for vi har aldrig nogen sinde kunnet få et eksempel på nogen, som har ønsket at gå på deltid, og som ikke kan komme det på grund af deres overenskomst. Så det her forslag betragter jeg ganske simpelt som overflødigt.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det var jo vældigt nyttigt at få at vide, hvad lovforslaget ikke handlede om. Og udvalgsarbejdet har ikke uden grund været omfattende, for lovforslaget var jo sågar med juridiske eksperter ord mildest talt dårligt og noget juks. Der var ikke særlig mange oplysninger. Nu er vi så blevet klogere, og den tale, vi har hørt her, er da på mange måder i hvert fald oplysende.

Men i slutningen bliver der sagt, at det her jo er et led i en sammenhæng. Der skal være ret til at vælge; var det skole, var det a-kasse, var det sygehuse osv.? Men ret til at vælge handler forslaget jo ikke om. Det handler jo ikke om en ret. Der er jo kun adgang til at aftale, og det er der to parter, der skal være enige om. Det er ikke sådan, at man her udstyrer den enkelte borger med en ret. Så helt logisk er retorikken ikke.

Men jeg har imidlertid et meget konkret spørgsmål til beskæftigelsesministeren. Den aftale om deltid, hvor man indgår under ansættelsesforholdet, der når en der adgang til at indgå den? Er det dag 1, dag 2, dag 5, dag 10, efter 1 år, efter 2 år eller efter 3 år? For det blev jo bekræftet direkte, at det her handler om at tilsidesætte bestemmelser, hvori der reguleres forhold f.eks. mellem deltids- og fuldtidsansatte i virksomheder, der er omfattet af sådanne overenskomster. Er det dag 1, eller hvornår?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg må jo indrømme, jeg også var noget overrasket over, at det var den samme tale, vi skulle høre en gang til, i stedet for at vi fik nogle svar på nogle af de spørgsmål, vi har stillet i løbet af dagen.

Men mit spørgsmål går meget enkelt ud på, om det ikke gjorde indtryk på beskæftigelsesministeren, at professor Ruth Nielsen under ekserperthøringen gjorde opmærksom på, at der i ministerens forslag var nogle EU-retlige problemer omkring indholdet af bevisbyrden. I den sammenhæng vil jeg godt spørge ministeren, om han ikke allerede her var klar over, at der skulle